

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Det foreliggende forslag er en uændret genfremsættelse af lovforslag nr. 257 fra sidste folketingsår, hvor det var til første behandling (jfr. Folketingets forhandlinger 1975-76 sp. 9984-9987 og 10.277-10.298) og oversendtes til behandling i Folketingets Erhvervsudvalg.

Forslaget, som er medtaget i den aftale, der blev indgået under Folketingets ekstraordinære samling i august 1976, har sin baggrund i en vedtagelse, der blev truffet under Folketingets ekstraordinære samling i september 1975. Det vedtoges her, at der skulle iværksættes undersøgelser med henblik på at skabe muligheder dels for gennemførelse af etableringsstøtteordninger i byerhvervene, dels for oprettelse eller udvidelse af finansieringsinstitutter for mindre håndværksvirksomheder, detailhandel og transportvirksomheder. Med henblik herpå har Handelsministeriet ved drøftelse og brevveksling med byerhvervenes hovedorganisationer, de private pengeinstitutter m. fl. søgt at belyse behov og muligheder for nydannelser eller videreudvikling af gældende ordninger på disse områder. Fra flere sider er der over for Handelsministeriet givet udtryk for, at der er behov for og ønske om etablering af en statsgarantiordning for finansieringsinstitutter oprettet af byerhvervene med sigte på såvel bestående virksomheder som nyetableringer. Repræsentanter for håndværkets og detailhandelens organisationer stillede således forslag om en forlængelse af den garantiordning, som etableredes ved lov nr. 224 af 8. juni 1966 om garantier til finansieringsinstitutter inden for detailhandelen (som ændret ved lov nr. 228 af 24. april 1974), jfr. bilaget; efter denne lov kan der ikke efter udløbet af finansåret 1974-75 bevilges yderligere garantier. Desuden ønskedes visse udvidelser af og lempelser i loven. Herudover har repræsentanter for Grosserer-Societetet og Landsforeningen Danske Vognmænd udtrykt ønske om, at en statsgarantiordning for finansieringsinstitutter også kommer til at omfatte engroshandelen og vognmandserhvervet.

Formålet med såvel eksisterende som eventuelle fremtidige finansieringsinstitutter vil være at medvirke til tilvejebringelse af supplerende kapital i tilfælde, hvor den ansøgende virksomhed enten ikke selv råder over de tilstrækkelige midler eller ikke er i stand til at stille den sikkerhed, der normalt vil blive krævet for optagelse af lån i de private pengeinstitutter. Finansieringsinstitutterne vil derfor som oftest ikke være bundet til de sædvanlige krav om sikkerhed, men må træffe afgørelse ud fra en

samlet vurdering af ansøgerens økonomiske, tekniske og administrative kvalifikationer og en analyse af virksomhedens fremtidsmuligheder.

Der er i henhold til den nugældende lov om garantier til finansieringsinstitutter inden for detailhandelen ydet garantier eller givet tilsagn om garantier på i alt 18 mill. kr. ud af en samlet garanti-ramme på 30 mill. kr., og garantiordningen har ikke hidtil medført tab for statskassen. Ordningen har utvivlsomt medvirket til den i de senere år stedfundne rationalisering af detailhandelen. Nærværende forslag skal ses som en videreudvikling og udbygning af den hidtidige ordning med det formål at skabe forøgede finansieringsmuligheder for de berørte erhverv, navnlig med henblik på investeringer af særlig betydning for effektiviteten inden for disse erhverv.

Dette formål foreslås tilgodeset ved, at handelsministeren bemyndiges til inden for et beløb af 60 mill. kr. at yde garanti af statskassen for forpligtelser indgået af finansieringsinstitutter, der er eller bliver oprettet af landsomfattende sammenslutninger inden for håndværket og den mindre industri, handelen, vognmandserhvervet og andre serviceerhverv med det formål at yde bistand ved etablering, sammenlægning, overdragelse, ombygning og modernisering af virksomheder inden for disse erhvervsgræne. Når „andre serviceerhverv“ foreslås medtaget, skyldes det et ønske om, at f. eks. virksomheder, der indsamler brugte materialer med henblik på genanvendelse eller genbrug, ikke skal være afskåret fra at sikre sig forbedrede finansieringsmuligheder gennem oprettelse af et statsgaranteret finansieringsinstitut i overensstemmelse med lovens regler.

Det har allerede under den hidtidige lov været praksis, at institutterne under visse betingelser kunne medvirke ved finansieringen af såkaldt „blandede projekter“, hvori der foruden den af loven omfattede virksomhed i begrænset omfang indgik visse serviceaktiviteter som f. eks. postkontorer og pengeinstitutter, idet det har været en forudsætning, at anvendelsen af de af projekterne omfattede ejendomme til sådanne serviceaktiviteter spillede en underordnet rolle, og at ejendommene således blev tilvejebragt, indrettet og anvendt på en måde, der var i overensstemmelse med lovens formål: at fremme investeringer af særlig betydning for effektiviteten inden for de af loven omfattede erhvervsgræne. Denne praksis tænkes opretholdt, og der vil ved administrationen af ordningen blive ind-